

Kohtuasi C-180/19**Eelotsusetaotlus****Saabumise kuupäev:**

26. veebruar 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Amtsgericht Düsseldorf (Düsseldorfi esimese astme kohus, Saksamaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

14. veebruar 2019

Hageja:

Flightright GmbH

Kostja:

Eurowings GmbH

[...]

Amtsgericht Düsseldorf**Kohtumäärus**

Kohtuasjas

Flightright GmbH *versus* Eurowings GmbH

Tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Zivilprozessordnung, ZPO) § 148 alusel peatatakse menetlus käesolevas asjas, kuni Euroopa Liidu Kohus (edaspidi „Euroopa Kohus“) on teinud eelotsuse, ja ELTL artikli 267 alusel esitatakse Euroopa Kohtule järgmine eelotsuse küsimus:

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10; edaspidi „määrus (EÜ)

nr 261/2004“), artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et hüvitise määramisel aluseks võetav vahemaa arvutatakse lennureisi koguteekonna põhjal?

Seega kas (eeldusel, et määrus on asjaomase lennuteekonna suhtes kohaldatav) mõistet „lend“ tuleb tõlgendada nii, et broneeringute korral, mille puhul jõuavad reisijad lõppsihtkohta ainult vahemaandumisega ja teatud tingimustel teise lennukisse ümberistumisega, on mõeldud vaid seda lennuteekonda, mille lend tegelikult hilines, või tuleb mõistet „lend“ tõlgendada sellisel juhul nii, et vahemaa arvutamisel on määrav kogu lennuteekond alates esimesest väljumiskohast kuni lõppsihtkohani?

Asjaolud ja eelotsusetaotluse asjakohasus

Kohtuasja pooled vaidlevad selle üle, kui suur on hüvitis, mida tuleb maksta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 alusel koosmõjus artikliga 7. [lk 2]

Hageja on õigusteenuste osutaja lennureisijate õiguste valdkonnas. Nõude loovutajad (tsedendid) loovutasid talle (enne kohtumenetlust) nõuded, mis tulenesid Korfult Berlin Tegel'i lennujaama suundunud lennu hilinemisest.

Nõude loovutajad (tsedendid) olid broneerinud kostjalt järgmise lennureisi:

7. aprill 2018 kell 09:10 Kerkyra, Korfu – Köln/Bonn (saabumisaeg kell 10:45),

7. aprill 2018 kell 12:25 Köln/Bonn – Berlin Tegel (saabumisaeg kell 13:35).

Lend Korfult Köln/Bonni toimus plaanipäraselt.

Lend Köln/Bonnist Berlin Tegelisse tühistati, hagejale nõude loovutanud isikud (tsedendid) jõudsid Berlin Tegelisse alles 7. aprillil 2018 kell 18:00, seega nelja tunni ja kahekümne viie minuti pikkuse hilinemisega.

Korfu ja Berlin Tegeli vahemaa on 1527 km.

Kostja maksis hilinemise eest igale reisijale hüvitist summas 250 eurot, tuginedes sellele, et hüvitist tuleb maksta vaid Köln/Bonni ja Berlin Tegeli vahelise lennuteekonna eest, kuna hilines vaid see lend. Võimalikud teised lennud on sellest sõltumatud ja neid ei tule arvesse võtta.

Hageja leiab, et hüvitise määramisel tuleb arvesse võtta kogu läbitud lennuteekond, mitte ainult jätkulennu teekond.

Kohaldatavas sättes, määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 lõike 1 teises lauses on märgitud:

„Vahemaa määramisel võetakse aluseks lõppsihtkoht, kuhu reisija jõuab lennureisist mahajätmise või lennu tühistamise tõttu pärast kavandatud aega.“

Lisaks on mõiste „lõppsihtkoht“ määratletud määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 2 punktis h järgmiselt:

„registreerimislauas esitatavale piletile märgitud sihtkoht või vahetute ümberistumistega lendude korral viimase lennu sihtkoht; arvesse ei võeta olemasolevaid ümberistumisega asenduslende, kui peetakse kinni esialgsest kavandatud saabumisajast“.

Kohtuasja lahendamine sõltub eespool sõnastatud eelotsuse küsimusele antavast vastusest. Käesoleval juhul on küsimus selles, kas hüvitise määramisel tuleb arvesse võtta broneeritud lennu koguteekonda (käesoleval juhul Korfu – [lk 3] Berlin Tegel) või üksnes seda lennuteekonda, mille lend hilines (käesoleval juhul Köln/Bonn – Berlin Tegel).

Riigisisene kohtupraktika on selles suhtes lahknev.

Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus, edaspidi „BGH“) otsustas näiteks, et mitme eraldi lennuveo korral, olgugi et need võivad olla broneeritud jätkulendudena, tuleb iga vedu pidada eraldi lennuks (BGH 13. novembri 2012. aasta otsus X ZR 12/12), kusjuures kõnealuses asjas tuli lahendada määruse (EÜ) nr 261/2004 kohaldatavuse küsimus.

Landgericht Düsseldorf (Düsseldorfi apellatsioonikohus) otsustas hiljuti, et sellisel juhul nagu käesolev tuleb arvesse võtta kogu läbitud lennuteekonda, seega teekonda alates esimesest väljumiskohast kuni lõppsihtkohani.

Düsseldorf, 14. veebruar 2019

[...]